Kunnen de Provinciale Staten voordragten doen, tot vervulling van vacaturen in de Provinciale Geregtshoven?

Het is met groote verwondering, dat wij uit het verslag der commissie, door de Provinciale Staten tot onderzoek van deze vraag benoemd, gezien hebben, dat inderdaad de commissie van oordeel is, dat de Provinciale Staten tot het opmaken eener zoodanige voordragt bevoegd en verpligt zijn. De verwijzing, die in het verslag geschiedt, naar art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt en art. 3 der additioneele artikelen der grondwet, maakt dit beweren nog onbegrijpelijker. Ziehier wat art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt zegt:

»Wanneer eene plaats van raadsheer openvalt, geeft het hof daarvan kennis aan de Staten der Provincie en zendt tevens aan dezelve eene aanbevelings-lijst van zes kandidaten, bij beslotene briefjes, door het Hof, de Procureur-Generaal daaronder begrepen, bij meerderheid van stemmen gekozen, waarop de Staten in hunne nominatie zoodanig acht zullen slaan als zij dienstig zullen oordeelen.

»De leden van de arrondissements-regtbanken en van het openbaar ministerie bij dezelve, welke deze hunne ambtsbetrekkingen met lof en ijver hebben waargenomen, zullen bij het opmaken der lijsten bijzonderlijk in aanmerking komen."

Art. 3 der additioneele artikelen handhaaft »alle, op het oogenblik der afkondiging van de veranderingen in de grondwet, verbindende wetten, reglementen en besluiten, tot dat zij achtervolgens door andere worden vervangen."

Hoe men nu met mogelijkheid uit deze twee artikelen, de bevoegdheid der Provinciale Staten om voordragten te doen tot vervulling van vacaturen in de Provinciale Geregtshoven, zal voor den dag tooveren, is ons een diep geheim.

Wij begrijpen, dat men, door het beroep op het derde der additioneele artikelen, heeft willen bewijzen, dat de wet op de zamenstelling der regterlijke magt *nog* van kracht is. Wij hebben hiertegen niets in te brengen.

Wij begrijpen, dat uit het nog van kracht zijn der wet op de zamenstelling der regterlijke magt, volgt, dat art. 63 dier wet óók nog van kracht is.

Wij begrijpen, dat uit het nog van kracht zijn van art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt volgt, dat de Provinciale Geregtshoven voortgaan, aanbevelings-lijsten op te maken »waarop de Staten in *hunne* nominatie zoodanig acht zullen slaan, *als zij dienstig zullen oordeelen.*"

Doch hiermede is ons bevattingsvermogen ten einde. Want hoe uit de bevoegdheid der Provinciale Hoven om *aanbevelings*-lijsten te maken, de verpligting der Provinciale Staten om *nominatie*-lijsten te maken, volgen zou, kunnen wij niet begrijpen.

De bevoegdheid der Provinciale Staten om voordragten te doen tot vervulling der vacaturen in de Provinciale Geregtshoven, rustte niet op art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt, maar op art. 180 der grondwet van 1840: »In elke provincie is een geregtshof, ten ware »bij de wet een hof over meer dan »eene provincie mogt worden gesteld. »Bij eene voorgevallene vacature wordt »door de Provinciale Staten eene nominatie van drie personen ter vervulling van dezelve den Koning aangeboden, ten einde daaruit de keuze »te doen."

Deze bevoegdheid is aan de Provinciale Staten bij de grondwet van 1848 ontnomen. Om das thans nog, op grond van transitoire bepalingen, deze bevoegdheid aan de Provinciale Staten toe te kennen, zou men niet de voortdurende kracht van art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt moeten aantoonen, dat alleen van de aanbevelings-lijst van het Hof spreekt, maar men zou moeten aantoonen, dat art. 180 der vorige grondwet insgelijks nog van kracht is. Dit kan men niet. Art. 3 der additioneele artikelen handhaaft wel »*wetten*, *reglementen* en *besluiten*," maar geene artikelen der vorige grondwet.

Om het beweren vol te houden, zou men aldus moeten redeneren: Art. 3 der additioneele artikelen handhaaft de wet op de zamenstelling der regterlijke magt, dus ook art. 63. Maar art. 63 spreekt van nominatie-lijsten der Provinciale Staten en onderstelt dus de bevoegdheid tot vervulling der vacaturen; derhalve is, door artikel 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt, artikel 180 der grondwet van 1840 behouden. Op die wijze doorredenerende kan men ver komen. Van *welke* Provinciale Staten spreekt art. 180 der grondwet van 1840? Natuurlijk van de Provinciale Staten volgens de grondwet van 1840; zij kent geene andere. Dus van de Provinciale Staten die, volgens art. 127 dierzelfde grondwet, uit de drie standen der *edelen*, der *steden* en van het *platteland* zijn zamengesteld. Art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt roept art 180 der grondwet van 1840 weder in het leven; art. 180 der grondwet van 1840 roept, op zijne beurt, art. 127 dierzelfde grondwet weder in het leven, en wij zien geenerlei grond, waarom art. 127, op zijne beurt, ook niet weder eenige andere artikelen zou in het leven terug roepen. Eenmaal aan het terugwandelen zijnde, kan men zekerlijk van art. 127 ook wel weder op een ander artikel terug springen.

Er is eene krankte van den geest, die men *subtiliseren* noemt. De lijders aan deze kwaal plegen in alles te scheiden en te onderscheiden en geraken allengs in de onmogelijkheid om iets in zijn geheel te kunnen vatten en in zijnen zamenhang te overzien. Het fijnste hairtje willen zij in tweeën splitsen, vinden overal tweederlei handvat, overal stof tot discussie, overal de kiem van een proces. Het schijnt dat deze ziekte de commissie van onderzoek onder de leden zat, toen zij haar zonderling advies met de zonderlinge motivering door art. 63 der wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het 3de der additioneele artikelen, uitbragt. Wij hopen dat de besmetting niet op de vergadering zal overgaan. Want *subtiliseren* is eene niet minder erge kwaal dan *chicaneren*, vooral in wetgevende en vertegenwoordigende vergaderingen, waar de subtiliteit en chicane volstrekt niet op hare plaats zijn. Wij verwachten dat zij het gestorvene art 180 der overledene grondwet van 1840, stil bij de dooden in het knekelhuis zal laten rusten.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 10 *oct.* Er heeft thans eene volkomene reactie in Hessen-Darmstadt plaats. Na de constituerende vergadering ontbonden en de drukpers aan banden gelegd te hebben, roept de regering thans eene buitengewone kamer bijeen, en wel volgens eene nieuwe kieswet, zoo ingerigt, dat de verkiezingen geheel naar den wensch der regering moeten uitvallen. De directe verkiezingen zijn daarbij afgeschaft. Aan deze buitengewone vergadering zal vervolgens de nieuwe kieswet voor de gewone kamers ter sanctie aangeboden worden.

Kassel, 10 *oct.* *Haynau* heeft van den Keurvorst de volmagt verkregen, om aan de officieren van alle graden het verlangde ontslag te verleenen; diegenen echter, die gehoorzaamheid in de dienst weigerden, moet hij onverwijld doen straffen. Ook moet *Haynau* nieuwe benoemingen in de kommandementen doen. De generaal heeft dien ten gevolge het volgende bevel uitgevaardigd: dat ieder officier zich binnen 24 uren moet verklaren of hij de Keurvorstelijke besluiten wil nakomen.

De 17 officieren, die gisteren nog niet hadden besloten tot het indienen van hun ontslag, zijn nu ook, met uitzondering van vijf, daartoe overgegaan. Ook die van het korps Keurvorstelijke huzaren, op twee na, hebben dit besluit genomen.

Haynau is voornemens, om de onder-officieren tot officieren te benoemen; deze hebben echter besloten geene aanstellingen als zoodanig aan te nemen; velen daarentegen hebben het besluit genomen, om met de officieren tot het Sleeswijk-Holsteinsche leger over te gaan.

Het officiers-korps te Hanau heeft het voorbeeld van dat te Kassel gevolgd en eenparig besloten, om zijn ontslag in te dienen.

In Hanau is ten behoeve der subventie aan de staatsbeambten voor 17,000 florijnen ingeschreven.

Het ministerie te Wilhemsbad heeft besloten, om aan de bondsvergadering te verzoeken, bevelen te zenden, om Oostenrijksche troepen naar de grenzen te doen oprukken, en reeds zijn uit Frankfort de noodige bevelen daartoe uitgevaardigd. De twee divisiën, welke daartoe bestemd zijn, zullen uit Vorarlberg, en Bohemen oprukken. Het eerste korps onder bevel staande van den aartshertog *Leopold*, zal door Wurtemberg, het tweede onder aanvoering van den veldmaarschalk *Parrot*, over Beijeren marcheren.

De officieren, die hun ontslag ingediend hebben, hebben tevens eene verklaring onderteekend, houdende vermelding der redenen van hun besluit. Aan het einde van dit stuk verklaren zij, dat in den tusschentijd van het indienen tot het bekomen van het ontslag, door hen alle nakoming zal worden geweigerd van bevelen, die zij houden voor uitvloeiselen van de besluiten van 7 en 28 september.

Weenen, 8 *oct.* Er zijn verontrustende berigten uit het zuiden van Italie ontvangen. In het Napelsche schijnt eene buitengewone gisting te heerschen, in weerwil van alle tegenspraak.

Berlijn, 10 *oct.* Men beweert van eene geloofwaardige zijde, dat, wanneer de Hessische aangelegenheid eene democratische wending mogt nemen, eene zamenwerking van Pruisen en Oostenrijk waarschijnlijk plaats zal hebben. Reeds de mogelijkheid van eene zoodanige interventie, zou een bewijs zijn voor de nieuwe rigting onzer b[illegible]landsche staatkunde.

Overigens worden de Pruisische troepen al nader en nader bij de Hessische grenzen gebragt en wordt nog een korps aan de Werra geconcentreerd. Het korps in de provincie Saksen, naar hetwelk heden onderscheidene bataillons van hier vertrokken zijn, zal op 30,000 man gebragt worden.

— Er is reeds een begin gemaakt met de verlegging der Badensche troepen naar Westfalen.

Berlijn, 11 *oct.* Men verzekert, dat [illegible] neigd is de vriendschappelijke betrek[illegible] Rusland op den ouden voet te herst[illegible] blijk daarvan beschouwt men het [illegible] der orde van den Zwarten Adelaar [illegible] Russischen gezant, de heer v. *Meyendorff*.

BELGIE.

Brussel, 12 *oct.* De dagbladen zijn opgevuld met bijzonderheden omtrent den dood van de Koningin.

Daaruit blijkt, dat zij zacht en kalm en in het volle bezit van hare geestvermogens is gestorven. Zij was zeer onderworpen in haar lijden, ofschoon zij, tot daags voor haren dood, al het ernstige van haren toestand niet besefte. Zij maakte nog steeds plannen voor de toekomst. De smart des Konings is hartverscheurend. Koningin *Marie Amélie* legt eene held haftige geestkracht aan den dag, en is zeer onderworpen. Een uur na het overlijden der Koningin is in de kerk eene lijkmis gelezen, welke door al de leden van het Koninklijk gezin werd bijgewoond. Het lijk der Koningin is niet gebalsemd; het ligt in alle eenvoudigheid, zonder eenig kenteeken van het Koningschap, met de kleederen, die zij bij het sterven droeg, in eene daartoe ingerigte kamer ten toon gesteld. Ofschoon nog niets ten aanzien der begrafenisplegtigheden bepaald is, verneemt men, dat de Koningin waarschijnlijk in de kerk van St. Gudule en in den grafkelder, waarin de jeugdige hertog *van Brabant* ligt, zal worden bijgezet.

Van alle oorden des lands ontvangt men berigten, die getuigen van den diepen en droevigen indruk, welken de dood der Koningin heeft gemaakt en doen blijken hoezeer hare deugden haar bij H. D. onderdanen hadden bemind gemaakt.

Te Brussel zijn reeds inschrijvingen geopend, om een gedenkteeken voor de Koningin op te rigten.

In deze stad heerscht eene doodsche stilte. Droefheid is op aller gelaat te lezen. Alle winkels zijn gesloten en verkoopen niets.

Alle leden van het corps diplomatique en de consulaire agenten hebben reeds, zonder de officiëele bekendmaking af te wachten, den rouw aangenomen.

Men meent te weten, dat het stoffelijk overschot der Koningin in de eerste dagen van de volgende week naar Brussel zal vervoerd worden en dat de plegtige ter aardebestelling eerst in het laatst van die week zal plaats vinden.

Koningin *Marie Amélie* heeft den wensch te kennen gegeven, om zoo lang mogelijk bij het stoffelijk overschot harer dochter te blijven. H. M. en eenige leden van de familie der Koningin zullen waarschijnlijk den Koning bij zijn terugkeer naar Laeken vergezellen.

— Gisteren avond heeft te Ostende een zeer hevige orkaan gewoed, die den ganschen nacht heeft aangehouden. De postboot naar Londen is niet vertrokken. Men verwacht reeds sedert twee dagen de paketbooten van Ramsgate.

— De tijdingen uit Frankrijk behelzen weinig nieuws.

— Op het Elysée schijnt men zich weinig te bekreunen over de verbolgenheid van de permanente commissie; men spreekt zelfs van bevorderingen bij het leger, die in zekeren zin het karakter van eene uittarting zouden bezitten. Zoo zouden o. a. twee à drie kolonels van regementen, die zich bijzonder door het aanheffen van Napoleontische kreten hadden onderscheiden tot brigade-generaals verheven zijn.

Wat den geest der bevolking betreft, deze blijft rustig, ofschoon van eene geloofwaardige zijde verzekerd wordt, dat in de voorsteden ontevredenheid broeit. Tot dusver schijnt echter niets aan te duiden, dat deze geest van ontevredenheid tot daden zal overslaan.

— Te Parijs zijn berigten uit Konstantinopel van 25 september ontvangen, welke echter niet veel bijzonders bevatten. Alleen worden in een brief eenige niet ongegronde aanmerkingen gemaakt op de dringende eischen der Europesche mogendheden, die luide verlangen, dat de Christenen deelen in de gemeenschappelijke regten van Turkije en vervolgens de Porte bestormen met vertoogen, wanneer dit gemeenschappelijk regt aan den Christen onderdaan een veroordeeling op den hals haalt, alsof de Europesche mogendheden verlangden, dat hunne landgenooten bevoorregt zouden zijn boven de Turken zelven.

— De vlugt van den eersten minister in Egypte, *Artim*-bey, en de aanzienlijke verduistering van gelden ten nadeele der schatkist, veroorzaken groote ontsteltenis te Alexandrië en Kaïro. De regering verkeert in groote verlegenheid, om in het te kort der schatkist te voorzien, en zal tot eene leening de toevlugt moeten nemen.

— Brieven uit Montevideo van 1 augustus melden, dat de admiraal *Lepredour* den 21sten juli Buenos-Ayres had verlaten, om zich naar Cerrito te begeven, alwaar zich het hoofdkwartier van *Oribe* bevindt, met wien hij het tweede gedeelte der onderhandeling tot een einde wenschte te brengen. Tot op den 1sten augustus waren de infanterie en artillerie der Fransche marine, die naar La Plata waren gezonden, gebleven aan boord van de fregatten en transportschepen; maar men maakte reeds toebereidselen tot de ontscheping, welke in den loop van augustus zoude plaats hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, 10 oct. Dezer dagen is in het licht verschenen, het verslag van den heer *Darcy*, inspecteur bij de dienst der bruggen en wegen, die belast is geweest met eene zending naar Londen om bescheiden over de macadam-bestrating te verzamelen. Uit dit zeer bewerkt stuk nemen wij de volgende bijzonderheden over, ten aanzien der bevolking, de uitgestrektheid der straten enz. van de hoofdsteden van Frankrijk en Engeland.

Londen beslaat eene oppervlakte van 210 millioen vierkante meters; de bevolking is 1,924,000 zielen. Aantal huizen, 260,000. De straten maken eene uitgestrektheid van 1,126,000 meters uit; de oppervlakte der straten, zonder de voetpaden (*trottoirs*) mede te rekenen, is 6 millioen meters. De riolen beslaan 639,000 meters.

Parijs beslaat eene oppervlakte van 34,379,016 vierkante meters; de bevolking is 1,053,897 zielen. Aantal huizen 29,526. De straten maken eene uitgestrektheid van 425,000 meters uit; de oppervlakte der straten, zonder de voetpaden, is 3,600,000 vierkante meters. De riolen beslaan 135,900 meters; de *trottoirs* beslaan 888,000 meters.

Aldus komt te Londen voor elk inwoner eene oppervlakte van 100 meters; te Parijs voor elk inwoner slechts 34 meters. Te Londen wordt een huis bewoond door 7½, te Parijs door 34 bewoners. Te Londen komt voor elk huis eene lengte straat van 40 meters 40 centimeters; te Parijs voor elk huis eene lengte straat van 15 meters.

De boulevards van Parijs zijn zonder twijfel het drukst bezocht gedeelte der stad. Zie hier eene opgaaf, afkomstig van den hoofd-ingenieur der stedelijke dienst:

In vier en twintig uren gaan over den *boulevard des Capucines* 9070 voertuigen; *boulevard des Italiens* 10,750; *boulevard Poissonnière* 7720; *boulevard Saint-Denis* 9609; *boulevard des Filles du Calvaire* 5856; gemiddeld getal dezer vijf standplaatsen, 8600 voertuigen. *Rue du Faubourg Saint-Antoine* 4300; *avenue des Champs-Elysées*, 8959.

Te Londen gaan in Pall-Mall tegenover het *Queens-Theâtre*, ten minste 800 rijtuigen per uur voorbij; op de *London bridge* die aan weerskanten op twee straten uitloopt, die een middenweg hebben van 9 meters 20 centimeters breedte en twee *trottoirs*, elk van 2 meters 50 centimeters, passeren niet minder dan 13,000 rijtuigen per dag. Op de *Westminster-bridge* beloopt de jaarlijksche circulatie van paarden ten minste 8 millioen.

Uit deze cijfers ziet men dat de straten-drukte van Parijs ter naauwernood de helft is van die te Londen, op de gemacadamiseerde straten.

— Men leest in den *Weekly Herald* van New-York van 25 september:

»Het is ons volstrekt onmogelijk eenig denkbeeld te geven van de geestdrift door *Jenny Lind* hier ter stede verwekt. Elk nieuw concert is eene nieuwe zegepraal, en zij kan geen stap te New-York doen, zonder gevolgd te worden door eene onafzienbare menigte volks, welks onthaal, hoe vleijend anderzins, haar echter wel eenigzins hare grootheid moet doen betreuren. *Jenny Lind* legde gisteren een bezoek af in het bureau van ons dagblad, dat terstond daarop door eene gansche bevolking bestormd werd, die de Zweedsche nachtegaal kwamen beschouwen. Het was niet dan met de grootste moeite, dat zij weder haar rijtuig kon bereiken, dat haar voor de deur wachtte en zoodra zij er in steeg, begroetten haar van alle kanten oorverdoovende kreten en hoezee's. Gisteren avond gaf zij hare laatste soirée en vertrekt thans naar Boston, van waar zij weder voor eenige maanden, voordat zij hare rondreis begint, naar herwaarts zal keeren. De prachtige stoomboot *Empire-City* heeft haar zijn beste salon aangeboden, dat zij dan ook voor haar en de personen die haar vergezellen, heeft aangenomen."

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 8 oct. De minister van marine der Fransche republiek heeft eene zilveren medaille der tweede klasse, benevens eene gratificatie van honderd francs, toegekend aan *Jan Sijmonsz. de Vries*, visscher op het eiland Urk, wegens zijn moedig gedrag in het redden van het op de bank van Terschelling op 24 julij jl. gestrande Fransche brikschip *Nanine*, kapt. *Clinet*. Deze dubbele belooning, welke de Fransche regering slechts in zeer zeldzame gevallen verleent, is uitgeklokt door de dringende en herhaalde rapporten van den Heer *Desessarts*, consul-generaal van Frankrijk te Amsterdam, die deze dubbele belooning voor den braven Hollandschen zeeman met aandrang verzocht en nu ook verkregen heeft. Wij zijn reeds vroeger in de gelegenheid geweest melding te maken van den ijver, waarmede de Heer *Desessarts* zich beijligt de aandacht zijner regering te vestigen op daden van hulpbetoon, door onze zeelieden aan Fransche schepen bewezen.

Rotterdam, 12 oct. Wij vernemen met genoegen, dat er reeds voor eene zeer aanzienlijke som deelgenomen is in de onderneming tot het aanleggen van eene vaart met stoombooten van hier naar New-York. Het is des te aangenamer dit te vernemen, naarmate het plan slechts zeer kort geleden ontworpen is, en daardoor de deelneming van velen nog niet is kunnen gevraagd worden. (*N. R. C.*)

's Gravenhage, 12 oct. Bij besluit van 11 october jl., no 12, heeft Z. M. aan *C. B. Dutry van Haeften*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend uit de betrekkingen van heemraad in den dijkstoel van het polderdistrict Tielerwaard en van hoofdingeland van het heemraadschap van het kanaal van Steenenhoek.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van vrijdag 11 october.

In de zitting van heden heeft de commissie belast met het ontwerpen van een adres van antwoord op de troonrede, haar ontwerp ter tafel gebragt, hetwelk naar de afdeelingen is verzonden geworden.

Tot leden voor de commissie voor de verzoekschriften zijn benoemd de heeren: *van Rhemen van Rhemenshuizen*, *van Wessem*, *van Beeck Vollenhoven*, *van Eijsinga* en *Beerenbroek*.

TWEEDE KAMER.

Zitting van zaturdag, 12 october.

In de zitting van heden is ingekomen een koninklijk besluit van den 12den october jl., waarbij de heer mr. *A. J. Duymaer van Twist* benoemd wordt tot voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, gedurende hare tegenwoordige zitting.

De heer *Anemaet* heeft daarop zijn tijdelijk voorzitterschap, met het houden der navolgende aanspraak, nedergelegd:

MIJNE HEEREN!

»Erkentelijk voor de welwillende ondersteuning mij verleend, leg ik thans het aan mij tijdelijk toevertrouwde voorzitterschap dezer vergadering neder.

»Ik wensch den benoemden voorzitter van harte geluk met de eervolle onderscheiding hem te beurt gevallen; hem zij kracht en lust geschonken, om de hem opgedragen gewigtige taak wèl te volbrengen.

»Het is mijne bede, dat onder zijn voorzitterschap veel blijvend goeds ten nutte van vorst en volk moge worden tot stand gebragt, en dat wij ons vereenigen om daartoe mede te werken.

»Hiermede noodig ik den benoemden voorzitter uit, de plaats, door mij tijdelijk ingenomen, te willen bekleeden, en zijne betrekking te aanvaarden."

De nieuw benoemde voorzitter heeft het voorzitterschap met het houden der navolgende rede aanvaard:

MIJNE HEEREN!

»Met zeer verschillende gewaarwordingen heb ik deze plaats ingenomen. De onderscheiding mijner geachte ambtgenooten, door de keuze des Konings bevestigd, streelt mij: waarom zoude ik het ontveinzen? Maar van de andere zijde drukt mij de vrees, dat ik daaraan in menig opzigt niet zal kunnen beantwoorden.

»Levendig gevoel ik, Mijne Heeren! hoezeer uw bijstand onontbeerlijk is ter vervulling der taak, die mij is opgedragen, maar ik reken op dezelfde welwillendheid, die mij op deze plaats heeft gebragt.

»De tegenwoordige zitting der Staten-Generaal is onder gunstige omstandigheden geopend.

»Het jaar 1848, dat een nieuw en gewigtig tijdperk opende voor de geschiedenis van vele volken van Europa, misschien ook voor die van sommige andere deelen der wereld, dat jaar, dat zooveel jammer en ellende met zich voerde, terwijl het ons nog slechts ten deele gegund is, te gissen naar het goede, dat de hoogste wijsheid en liefde uit al dat kwaad voor de menschheid zal doen voortkomen: — het jaar 1848, met zijne stormen, bragt wel is waar ook in Nederland geene bevrediging aan voor allen en in alles, maar toch in vele opzigten zuivering en verbetering, zeker geene omverwerping en vernieling van het bestaande. Door de wijsheid des Konings, door de gematigdheid van zijne raadslieden en van de vertegenwoordiging, door het gezond verstand vooral van het Nederlandsche volk, is het, onder Gods zegen, mogelijk geweest de grondslagen van ons staatsgebouw te verbeteren en te bevestigen, zonder toe te geven aan overdreven eischen van den geest die de volken beroerde.

»Het was niet weggelegd voor den vorst, aan wien Nederland de gewijzigde grondwet te danken had, om haar in werking te brengen. Die grootsche taak, door zijnen geëerbiedigden opvolger vervuld, zal de banden versterken, die sedert eeuwen Nederland en Oranje zoo naauw hebben vereenigd. Veel, waarvoor hem de natie dankbaar is, werd reeds onder zijne regering tot stand gebragt. En wanneer wij letten op hetgeen de grondwet voorschrijft, op de woorden door den Koning onlangs in deze zaal uitgesproken, op hetgeen van zijne regering met grond mag worden verwacht, dan mogen wij vertrouwen, dat ook de tegenwoordige zitting der Staten Generaal goede vruchten zal opleveren voor het vaderland, dat zij ons eene belangrijke schrede verder zal brengen op de baan, door de Grondwet aangewezen.

»Mijne heeren, wachten wij ons voor afwijking van die baan. De grondwet worde naar haren waarachtigen geest uitgevoerd! 1848 bewaarde ons voor revolutie: en hij alleen behoeft terug te treden, die eenmaal te ver was gegaan. Trachten wij, even als in 1848, ook thans het bewijs te leveren, dat het ware constitutioneele leven in iets anders bestaat, dan in voortdurende slingeringen tusschen revolutie en reactie.

»Wat mij althans betreft, ik zal trachten voort te gaan op den weg, tot hiertoe steeds door mij bewandeld. Ik zal dit te meer doen nu de onderscheiding, mij thans te beurt gevallen, mij bevestigt in de overtuiging, dat die weg ook door vele anderen voor den waren wordt gehouden, die uitloopt op het heil van Nederland. En die weg is: bedaarde en standvastige ontwikkeling en verbetering, naar den toestand en de behoeften van ons volk en van onzen tijd.

»Vangen wij dan onze gewigtige werkzaamheden aan met ijver, met zelfopoffering en nederigheid en vast vertrouwen op den goddelijken bijstand! Ik zal mij gelukkig achten, indien ik er in mogt slagen om, met het oog op de grondwet en het Reglement van Orde dezer Kamer, onzen arbeid met orde, met waardigheid en met onpartijdigheid te leiden.

plegtig beloof ik, dat alle mijne pogingen daartoe zullen strekken.

»En met deze belofte verklaar ik het voorzitterschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te aanvaarden."

De heeren *Smit*, *Baud* en *van Dam van Isselt*, tot wier toelating in eene vorige zitting besloten was, hebben in handen des voorzitters de bij de grondwet gevorderde eeden afgelegd, en als leden der vergadering zitting genomen.

De geloofsbrieven, welke door den heer *Mackay*, als lid voor het hoofdkiesdistrict Arnhem, zijn ingezonden, zijn in handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren *Poortman*, *van Doorn* en *Mutsaers*, welke daaromtrent in eene volgende vergadering verslag zal uitbrengen.

Nadat de trekking der afdeelingen voor de maanden october en november had plaats gehad, zijn voor die afdeelingen verkozen:

tot hare voorzitters de heeren: *van der Linden*, *Luijben*, *Backer*, *Wichers* en *de Man*;

tot hare ondervoorzitters de heeren: *Engelen*, *Heemskerk*, *Boreel van Hogelanden*, *van Goltstein* en *Sloet tot Oldhuis*;

tot leden der commissie voor het adres van antwoord op de troonrede de heeren: *van Zuijlen van Nyevelt*, *Metman*, *Backer*, *Dullert* en *van Hoëvell*; en

tot leden der commissie voor de petitiën voor de maanden october en november, de heeren: *Bots*, *Gevers van Endegeest*, *van Doorn*, *Blussé van Oud-Alblas* en *van der Veen*.

Tot leden der commissie voor de huishoudelijke zaken der Kamer zijn door de vergadering benoemd de heeren *Wintgens* en *Metman*.

Tot griffier der Kamer is door de Kamer op nieuw benoemd de heer *D. Veegens* en tot commies-griffier de heer mr. *A. Uijttenhooven*.

Op voorstel des voorzitters is besloten, dat het den 22sten februarij 1850 voor de vorige zitting vastgestelde reglement voor de openbaarmaking van het verhandelde in de beide Kamers, voorloopig van kracht zal zijn, tot dat daarin nader zal zijn voorzien, en zijn vervolgens tot leden der in art. 1 van dat reglement bedoelde commissie, door de Kamer benoemd de heeren: *Gevers van Endegeest*, *Wintgens* en *van der Linden*, die tevens belast zijn met het ontwerpen van een definitief reglement.

Verslag van de Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, overgegeven aan de Provinciale Staten van dat gewest, in hunne vergadering van den 24sten september 1850.

(ARNHEM, G. J. THIEME.)

(*Vervolg van no. 199.*)

§ 15. *Nationale militie en schutterij.*

Uit aanmerking van de toen in verschillende oorden des rijks nog heerschende cholera ziekte, heeft de gewone bijeenkomst van de verlofgangers der nationale militie in de maand september des vorigen jaars geene plaats gehad. Om diezelfde reden is in de daarop volgende maand ook de inspectie over hen uitgesteld. De inspectie is in de maand mei gehouden, en geregeld afgeloopen, zonder iets van bijzonder aanbelang te hebben opgeleverd.

Ingevolge 's Konings magtiging, werden de lotelingen en nommerverwisselaars, die, ten voorleden jare, bij de nationale militie in reserve waren gesteld, en zij, die in 1849 voor het buitengewone contingent, ter vervanging van manschappen der ligtingen van 1847 en 1848 waren ingedeeld, tegen den 15den mei jl. in active dienst opgeroepen, ten einde gekleed en in den wapenhandel geoefend te worden. Die opkomst heeft geregeld plaats gehad.

De manschappen der ligting van het jaar 1845 werden den 10den maart jl. met paspoort ontslagen.

Ter vervanging van dezen, werd, bij besluit des Konings van den 27sten januari 1850, bepaald, dat door Gelderland in dit jaar zouden worden geleverd . . . . 903 man

Daarenboven moesten, volgens art. 15 der wet van den 8sten januari 1817, zij worden vervangen, die door overlijden, desertie of andere omstandigheden aan de corpsen onttraken, ten getale van . . . . . . 43 »

Terwijl eindelijk moesten worden aangevuld zij, die overeenkomstig art. 21 der aangehaalde wet waren ontslagen, ten bedrage van . . . . 6 »

zoodat de ligting van dit jaar beliep . 952 »

De indeeling der militiens werd bij hetzelfde besluit bepaald als volgt:

Bij het regement grenadiers en jagers	.	65	man
» » 3de regement infanterie	.	200	»
» » 6de » »	.	146	»
» » 7de » »	.	330	»
» » 1ste » dragonders	.	8	»
» » 2de » »	.	8	»
» » 3de » »	.	9	»
» » 4de » »	.	9	»
» » regement veldartillerie	.	24	»
» » 1ste regement vesting-artillerie	.	57	»
» » 2de » »	.	56	»
» » regement rijdende »	.	21	»
» » corps pontonniers	.	4	»
» » bataljon mineurs en sappeurs	.	9	»

uitmakende het bedrag van het gewone contingent en dat der zoodanigen, die op den 1sten januari aan de corpsen ontbraken en alzoo . . . . 946 »

Tot voltallig making der ligting, hebben in de eerste plaats gestrekt zoodanige der in de vier vorige jaren tijdelijk vrijgestelde personen, wier aanspraak op vrijstelling was vervallen en die alzoo voor de dienst zijn gedesigneerd geworden. Dit getal bedroeg 274 man, zoodat uit de lotelingen van dit jaar, ter aanvulling van het gewone en buitengewone contingent, nog maar behoefden genomen te worden 678 man.

Het getal lotingen, met inbegrip der zuimachtigen, bedroeg in dit jaar 3368; van deze zijn er 1242, om de eene of andere reden, vrijgesteld en 2126 voor de dienst gedesigneerd. Hiervan is opgemaakt de staat, die aan het slot dezer § wordt gevonden.

Van de 100 ingeschrevenen hebben er dus nog 20.13 en van de 100 gedesigneerden uit dezelven 31.89 moeten geleverd worden.

Van de 100 ingeschrevenen werden er 36.88 vrijgesteld en 63.12 gedesigneerd.

Van de 100 vrijgestelden waren er 28.42 onder de maat, terwijl er wegens werkelijke en volbragte dienst van broeders, hetzij door persoonlijke optreding, hetzij door plaatsvervanging of nummerverwisseling zich 48.55 onder de 100 vrijgestelden bevonden.

Tegen de uitspraken van de militie-raden zijn 33 reclames ingekomen. Wij hebben 19 uitspraken kunnen handhaven, doch 14 door het toekennen van vrijstelling moeten wijzigen. Onder die 14 vrijgestelden bevonden zich intusschen onderscheidenen, die niet voor den militieraad waren verschenen, en bij hunne opkomst bleken onder de maat te zijn.

De manschappen hebben zich bij hunne inlijving loffelijk gedragen.

Vele bijzonderheden, de schutterij betreffende, vallen niet te vermelden.

De dienstdoende wordt geregeld in den wapenhandel geoefend en schiet van tijd tot tijd naar de schijf. Voor de schutters, die vroeger dienden, zijn de oefeningen voldoende en zij worden er dan ook veelal van vrijgesteld. Eene exercitie, om de veertien dagen in de zomermaanden, kan echter de rekruten, onbedreven in het dragen der wapenen aankomende, de vereischte bekwaamheid niet geven.

Wij koesteren den wensch, dat eerlang eene nieuwe wet op dit stuk daarin zal voorzien, en tevens meer afdoende dwangmiddelen bij overtreding zal inhouden.

Grove delicten werden, één geval uitgezonderd, niet begaan. De noodzakelijkheid doet zich meer en meer gevoelen, dat de schutters-raden, bij het plegen van kleine overtredingen, de vervolging niet uitstellen.

De schutterij te Nijmegen, de sterkste van de provincie, als bestaande uit drie kompagniën, is, wat orde en tucht betreft, aanbevelenswaardig.

Bij die te Arnhem zijn nu bijna alle oude model-schacots tegen nieuw model ingewisseld, hetgeen haar een ordelijk aanzien geeft.

De rustende schutterij is compleet, ook wat de kaders aangaat, maar geeft, omdat zij geene dienst doet, geene stof tot eenige opmerking.

(Hierop volgt de staat van welke boven melding is gemaakt.)

(*Vervolg hierna.*)

Mengelwerk.

Varia.

Parijs, 7 october.

Wie Parijs niet zag sedert de laatste maanden van LODEWIJK FILIPS regering, kan bij zijne terugkomst in de Fransche hoofdstad niet anders dan een soortgelijke gewaarwording ondervinden, als welke hij ondervindt, die een schitterend feest op deszelfs luisterrijkst oogenblik verlaten hebbende, tegen deszelfs einde terugkeert. De verlichting is niet meer zoo helder, de bloemen zijn verlept; alles ziet er flets en bestoven uit; de lucht die men inademt is niet meer zuiver; de vrolijkheid is verminderd; de voornamere en keurigere gasten hebben zich verwijderd; er is nog wel gedruisch, maar weinig levendige vrolijkheid; er zijn nog wel gasten, maar zij hebben zeer veel schijn van verkleedde meiden en knechts. Zoo is Parijs geworden, sints met zijn Koning en zijne Prinsen, het meerendeel der aristocratie zijne straten en wandelingen, zijne schouwspelen en winkels verliet.

De man, wiens naam in meerdere of mindere mate gemoeid was met al de maatschappelijke veranderingen, welke de Europesche maatschappij, gedurende de laatste zestig jaren ervoer, is voorbij gegaan, gelijk de tooneelen waarvan hij een toeschouwer was, en waarin hij menigwerf eene voorname rol vervulde. Een dier menschen van meer dan dagelijksche geestvermogens, wier bestemming het is de behoeften van tijden en van natiën te vertegenwoordigen, liet eene plaats ledig, bezwaarlijk vooreerst door eenen anderen te vervullen; want niet ligt zal een ander, ofschoon ook zijn politisch gewigt ervende, ofschoon ook van nature evenzeer begaafd, dezelfde bittere ervaringen hebben doorleefd, dezelfde lotswisselingen, niet minder wondervol dan verhalen van fabelachtige Koningen; niet ligt zal een ander gelegenheid hebben gehad het menschdom in alle standen des levens zoo te bestuderen, zelfs bijaldien de Voorzienigheid het huis van ORLEANS nogmaals tot den troon riep. De geschiedenis van dat huis is zoo ingeweven in de geschiedenis dier revolutiën, welke de gansche maatschappij hebben geschokt, en aan wier bittere gevolgen zij nog lijdt, dat men niet kan verwachten, dat de thans op vreemden bodem ten grave gedaalde, in vergetelheid verzinke en dat zijn naam niets meer zij dan een huiselijk woord, door zijne kinderen bemind. Er is eene rekenschap, welke alle menschen, menschen vermogend voor het goede, vermogend voor het kwaad, af te leggen hebben aan de maatschappij, zelfs van omstandigheden, die hen overleefden. Wil een reiziger de historie des lands 't welk hij bezoekt, bestuderen, en het karakter dergenen die deszelfs lotgevallen leidden, zoo ziet hij natuurlijk rond om zich heen, en zoekt naar de monumenten, welke zij achterlieten, monumenten, die niet noodzakelijkerwijze van marmer of metaal behoeven te zijn. Trouwens, alhoewel de grootschheid der stoffelijke ruïnen zelven eener natie stilzwijgend getuigen kunnen van de grootheid der natie die zulke trotsche bouwen oprigten kon, zoo kunnen er roemwaardige monumenten bestaan, waar groote openbare werken schaarsch en slecht uitgevoerd zijn. Zij kunnen gevonden worden in het algemeen geluk en de welvaart des volks; vooral in het zedelijk en godsdienstig karakter der bevolking. Zij kunnen gevonden worden in de herinneringen, welke sommige menschen nalaten van edele en groothartige handelingen, die, al ware het ook slechts mondeling overgeleverd, voorbeelden worden voor anderen, en de eigendommen worden der natie, onder welke zij verrigt zijn. »Want wat zijn de eigendommen eener natie? De groote woorden die onder dezelve werden gezegd, en de goede daden die onder dezelve werden verrigt." Zoo sprak een man, die ruimschoots zijne eigen beschouwingen van 's menschen verpligtingen naarkwam; en hij oordeelde regt; want was er ooit een tijdperk 't welk de noodwendigheid van de volle uitdrukking dier waarheid medebragt, zoo beleven wij thans dien tijd; was er ooit een land waarin die woorden niet behooren te worden gesproken, zoo is het Frankrijk. Daar zien wij een land van dertig millioen inwoners, groot door geographische ligging, en niet minder door uitstekende hoedanigheden; groot door de uitgebreidheid, de verscheidenheid en de volkomenheid der prachtigste openbare werken; groot in alle verfijningen van smaak, die de menschelijke natuur verheffen en tot sieraad strekken. En echter, wat is de toestand van dat land, op dit oogenblik? Niemand kan beweren te voorzien wat een dag er kan voortbrengen; niemand durft verzekeren, dat niet, binnen weinige dagen, dezelfde vreesselijke tooneelen van gruwel en schrik die de latere bladzijden der Fransche historie onleesbaar maakten van bloedvlekken, zullen worden hernieuwd. Minder nog kan iemand het op zich nemen, te verzekeren, dat, bij de naaste worsteling, wanorde niet de bovenhand zal erlangen, moord en plundering niet de sanctie der wet en de kracht van regeringsgezag zullen bekomen — als wanneer het zelfs veiliger zal kunnen worden de wetten van God en menschelijkheid te verkrachten dan dezelve te gehoorzamen. Is dit geen overdreven schilderij van Frankrijks huidigen toestand (en wie zal mij hier van overdrijving beschuldigen), zouden wij dan, zelfs in het geval van eene legitieme souvereiniteit, beperkt door de banden van een constitutioneel stelsel, niet geregtigd zijn tot een onderzoek naar de oorzaken dezer verbastering van nationale beginselen en gevoelens? Doch als de souverein, krachtens geen ander regt dan dat van den sterkste regeerde, en zulks bijna onbeperkt deed, zoo moeten wij onze aandacht vestigen op hem, zijn karakter, zijn gedrag, bijaldien wij wenschen de oorzaken aan te geven, die dezen vreesselijken uitslag hadden. Is de geschiedenis van groote natiën de geschiedenis van groote menschen, en moet het met smart doch met waarheid worden gezegd, dat de geschiedenis van slechte natiën de geschiedenis van slechte menschen is. Zonder eenige aanmerking te willen maken op het particuliere leven van wijlen den ex-Koning, hetwelk volstrekt onlaakbaar en voorbeeldig was, zoo mogen wij de oogen niet sluiten voor de waarheid, dat de middelen door welke hij den troon verkreeg, dat het treurig voorbeeld van eene maar al te gelukkige ambitie, zeer noodlottig moeten hebben gewerkt op het karakter van die massa's der bevolking, die Parijs en, door Parijs, Frankrijk beheerschten. Deze aanmerking echter zou alle usurpatie treffen; maar als men overweegt dat de naaste verwant van het Koninklijk huis van BOURBON, vereerd met de bijzondere gunst des Konings, en aan die gunst zijn vermogen te danken hebbende, de man was die de rebellie voorzag en niet hinderde, die het zwaard niet trok ter verdediging van zijnen Koning en vriend, maar de gevallen kroon opraapte, zoo staat men versteld over zulk eene opoffering van beginsels voor eene regering van eindelooze zorg en korten duur. Dat LODEWIJK FILIPS den troon beklom met al die eigenschappen welke groote mannen hem toeschreven: uitgebreide kennis, meer dan gewoon doorzigt, taaije volharding, verfijnde bedrevenheid in het behandelen

van zaken en menschen, worde hem door niemand betwist. Voegt daarbij een voorbeeldig zedelijk karakter, en een gezin 'twelk met hem wedijverde in handelingen van particuliere welwillendheid, en men heeft eene combinatie waarbij men zich wel verwonderen kan, dat zij zoo weinig goeds stichtte, maar de zieke plek was er, en de kanker verbreidde zich snel. Het was niet de onbekwaamheid om den troon te bekleeden, maar de wijze waarop die bekleed werd, die zoo veel euvel aanbragt. Ook vergat de natie nooit dat de prins, die, in 1830, de regten van zijnen eigen stam loochende, dezelfde was die te Jemmappes onder DUMOURIER het bevel voerde. In zijne vroege jeugd beriep hij zich op republikeinsche sympathiën tegen zijn eigen geslacht; in zijnen ouderdom, beriepen republikeinsche sympathiën zich op hare beurt tegen hem. Het is voorbij. Het graf heeft zich over al die ambitiën, ijdelheden, hoop en vrees gesloten; het is voorbij! De soldaat, de staatsman, de vorst is in de katacomben der geschiedenis overgegaan. Gelukkig, bijaldien de uitkomsten zijner politiek met zijn leven waren gesloten, doch, helaas, neen, dat is het geval niet. De gevolgen der handelingen van eenen man, allerminst die der handelingen van eenen man, wiens woorden zoo veel invloed hadden in Europa, en wiens voorbeeld, gedurende een lang leven van dwaling, slechts gedeeltelijk kon worden vergoed door die groote vergelding welke hem ten tweede male als balling uit zijn geboorteland dreef, slapen niet in de plegtige stilte des grafs. Frankrijk heeft zijnen verwikkelden weg nog te vinden, uit den doolhof, waarin het zich in 1830 begaf.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Gister avond bezocht ik het *Anatomisch museum in het Zwijnshoofd* alhier. De voorwerpen, daar te bezigtigen, zijn overwaardig in oogenschouw te worden genomen. Zij zijn als een geopend boek, dat ons in staat stelt den schoonen bouw en het kunstig zamenstel des menschelijken ligchaams te leeren kennen. De zeer duidelijke en allezins kiesche verklaring, welke de beschouwing der voorwerpen vergezelt, laat niets te wenschen overig. Het is waar, de eerste indruk bij het inkomen der zaal, en bij eene oppervlakkige waarneming, is van dien aard, dat ik hem liefst verzwijg; doch hij was slechts voorbijgaande, en maakte na weinige minuten plaats voor een' tweeden en blijvenden indruk, die mij, als het ware, toeriep: »schuw de zonde, al ware het slechts om hare gevolgen!" Het deed mij genoegen te mogen opmerken, dat zulks ook het geval was bij mijne medebezoekers, onder welke velen mijner kennissen. De ernstige gesprekken, welke wij van tijd tot tijd hielden, waren daarvan het bewijs.

Jammer, dat deze tentoonstelling niet geschikt is voor vrouwen en kinderen; maar, indien ik mijne cicerone wel begrepen heb, zal ook hun, gedurende de laatste dagen van des doctors verblijf, (door verwijdering van sommige voorwerpen, die de kieschheid kwetsen) de gelegenheid worden aangeboden, de wijsheid van den grooten Formeerder in het meesterstuk der schepping te bewonderen.

Zoo deze gelegenheid zich opdoet, dat alsdan de ouders hunne zonen en dochteren naar dit museum vergezellen, en hen opmerkzaam maken, niet alleen op het heerlijke kunstgewrocht, dat uit Gods scheppende hand voortkwam, maar op de rampzalige gevolgen der ijdelheid, der ligtzinnigheid en der ontucht. — Het afbeeldsel van het misvormde rif der jonge dame uit Munchen, wier schoone beeldtenis in balkleeding (die tevens haar doodskleed was) zoo treffend wordt voorgesteld, — die misvormde borstkas te zien, en niet afgeschrikt te worden voor *het te enge keurslijf*, is, dunkt mij, onmogelijk. — De afkeerwekkende gelaatstrekken van de slaven en de slavinnen der zonde te aanschouwen, en geen' afkeer voor die zonde zelve te gevoelen, is, dunkt mij, onmogelijk. — Het inwendig zamenstel van het menschelijk ligchaam, van het hart, van het oog, van het oor te bewonderen, en geen eerbiedige bewondering voor den maker van dat alles bij zich te bespeuren, is, dunkt mij, onmogelijk.

Men zie en oordeele!

Arnhem, 13 october 1850.

B.

Advertentiën.

Marktprijzen.

ZWOLLE 11 october.

Tarwe *f* 7.25 à $8.87\frac{1}{2}$. — *Rogge* *f* 5.50 à 6.20. *Boekweit* *f* 5.00 à 6.25. — *Garst* *f* 4.30 à 0.00. *Aardappelen* *f* 1.25 à 2.25. — *Boter* n. p. *f* 0.[illegible] à $0.77\frac{1}{2}$. $\frac{1}{8}$ ton *f* 15.00 à 16.00.

Waterhoogte te Arnhem.

14 Oct. 1 El 7 Palm 9 Duim; gew. 3 D. gev. 0 [illegible]

De prijs dezer courant is *f* 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels *f* 1[illegible] en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.